

страна, относно удължаване на срока, предвиден в чл. 9, ал. 4 от Протокол 2 към ЕСА да се тълкува в смисъл, че компетентният национален орган на Република България има право да вземе решение за възстановяването на държавната помощ, която не отговаря на изискванията по чл. 9 (4) от Протокол 2 към ЕСА? Ако Съдът на ЕС отговори отрицателно на посочения въпрос, е необходимо да се помоли да разтълкува въпроса:

2. Следва ли разпоредбата на §1 от частта относно правилата за конкуренция на Приложение V към Акта относно условията за присъединяване на Р България и Румъния към ЕС да се тълкува в смисъл, че процесната държавна помощ представлява „нова помощ“ по смисъла на §2 от това приложение? Ако отговорът е положителен, прилагат ли се в такъв случай разпоредбите на чл. 107 и чл. 108 от ДФЕС (чл. 87 и чл. 88 от ДЕО) относно държавните помощи, както и разпоредбите на Регламент 659/1999 ⁽¹⁾ по отношение на такива „нови помощи“.
- а) При отрицателен отговор е необходимо да се даде отговор на въпроса следва ли разпоредбите на §1 от Приложение V към Акта за присъединяване да се тълкуват в смисъл, че компетентните национални органи не могат да пристъпят към възстановяване на държавната помощ като тази в главното производство, преди Комисията да е приела решение, обявяващо въпросната държавна помощ за несъвместима с общия пазар?
- б) В случай че отговорът на предишния въпрос е положителен, следва ли представеното пред Върховния административен съд Решение на Комисията от 15.12.2009 г. да се счита за отрицателно решение относно случай на неправомерна помощ по смисъла на чл. 14 от Регламент 659/1999?

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1; Специално българско издание: глава 08, том 01, стр. 41

Иск, предявен на 31 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-269/11)

(2011/C 232/31)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и M. Šimerdová)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— Да се установи, че след като в съответствие с член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност Чешката република е дала възможност туристическите агенции да прилагат специалния режим за туристически агенти при предоставянето на туристически услуги на различни от пътуващите лица, тя не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

— да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В Чешката република специалният режим за ДДС за туристическите агенти, въведен с членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, се прилага не само за доставките, направени от туристически агенти на пътуващи лица, но и за доставките, направени на различни от тези лица. Съгласно член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност в Чешката република специалният режим се прилага и когато туристическа услуга се предоставя на юридическо лице, което я препродава на други туристически агенти. По мнение на Комисията това противоречи на разпоредбите на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, която изисква специалният режим за туристически агенти да се използва само в случаи на доставяне на туристическа услуга на пътуващо лице. Комисията намира основание за заеманата от нея позиция във формулировката на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и в целите, преследвани от тези разпоредби.

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulio tis Epikrateias (Държавен съвет, Гърция) на 31 май 2011 г. — Techniko Epimelitirio Ellados (ТЕЕ) и др./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Дело C-271/11)

(2011/C 232/32)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Techniko Epimelitirio Ellados (ТЕЕ), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Eftimiou, Eleni Saatsaki

Ответници: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Министри на вътрешните работи, публичната администрация и децентрализацията; на транспорта и съобщенията; на икономиката и финансите)

Преюдициални въпроси

1. Дали по смисъла на член 2 от Регламент № 2042/2003 във връзка с разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към същия регламент, и в светлината на установеното с разпоредба АМС М.В.102, буква с), точка 1 (алинеи 1.1-1.4, 1.6 и 1.7) от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA относно приемливите средства за съответствие и ръководствата за Регламент № 2042/2003, националният законодател може, при установяването на допълнителни мерки за изпълнение на

- посочения регламент, да разпредели работата по инспекция на въздухоплавателните средства с оглед на сертифицирането за съответствие с действащите критерии за летателна годност между няколко специфични категории/функции инспектори, всяка от които да контролира летателната годност на въздухоплавателното средство само по отношение на определен аспект. В частност, дали съответства на Регламент № 2042/2003 национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, с която са създадени инспектори по летателна годност (Airworthiness and Avionics Inspectors), инспектори по полетни операции (Flight Operations Inspectors), инспектори по безопасността в пътническата кабина (Cabin Safety Inspectors) и инспектори по дипломи и лицензи (Licensing Inspectors).
2. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, дали разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че всеки член на персонала, на когото са възложени задължения по преглед на летателната годност на въздухоплавателно средство във връзка само с един определен аспект, трябва да има петгодишен опит във всички области, насочени към осигуряване на поддържането на летателната годност на въздухоплавателното средство, или е достатъчно да има петгодишен опит, свързан единствено със задълженията, които са му възложени, и с притежаваната от него специализация.
  3. Ако отговорът на този въпрос е, че е достатъчно извършващият прегледи персонал да има петгодишен опит, свързан единствено със специфичните задължения, които са му възложени, дали национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, съгласно която инспекторите по летателна годност (Airworthiness and Avionics Inspectors), които отговарят за надзора и контрола на полетните инструменти, за одобряването на организацията за техническо обслужване и на авиационните оператори, в съответствие с указанията, съдържащи се в документ № 9760 на ИКАО — Ръководство за надзор върху летателната годност, трябва да притежават най-малко 5 години опит в работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства и да са работили в техническото обслужване на същите, съответства на разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, по силата на която извършващият прегледи персонал трябва да е придобил „най-малко 5 години опит в поддържането на летателната годност“.
  4. В случай на утвърдителен отговор на предходния въпрос, дали съответства на Регламент № 2042/2003 национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която приравнява притежателите на лиценз за техническо обслужване на въздухоплавателни средства по смисъла на Част 66 (приложение III) от посочения регламент, на притежателите на диплома за висше образование в областта на въздушната навигация, установяваща, че както едните, така и другите трябва да са придобили опит в работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства, за да им бъде издаден лиценз за инспектори по летателна годност.
  5. Дали, в съответствие с разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, в светлината и на разпоредба АМС М.В.102, буква с), точка 1, алинеи 1.4 и 1.5 от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA, в петгодишния опит в поддържането на летателната годност се включва практическият опит, евентуално придобит по време на обучението за придобиване на съответната академична диплома, или се брои само опитът, натрупан с трудова дейност, независимо от обучението и след неговото приключване и придобиването на съответната диплома.
  6. Дали по смисъла на същата разпоредба от Регламент № 2042/2003, под петгодишен опит в поддържането на летателната годност се разбира и опитът, придобит с евентуално упражняване в миналото и преди влизането в сила на посочения регламент на задължения по преглед на летателната годност на въздухоплавателни средства.
  7. Дали, съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 2 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, за да бъде избран като инспектор притежателят на лиценз за техническо обслужване на въздухоплавателни средства, посочен в Част 66 (приложение III към Регламент № 2042/2003), е необходимо да е получил допълнително обучение в сектори, свързани с летателната годност на въздухоплавателните средства, преди да е бил избран, или е достатъчно да е следвал такова обучение след първоначалния подбор, но преди да встъпи във функциите на инспектор.
  8. Дали съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 3 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, която предвижда, че извършващият прегледи персонал трябва задължително да разполага с „признато обучение в сектора на техническото обслужване на въздухоплавателни средства“, може да се приеме, че представя такова обучение установена от националния законодател система за обучение със следните характеристики: i) обучението се предлага след първоначален подбор на инспекторите единствено въз основа на формално удостоверените им качества; ii) това обучение не варира според формално удостоверените качества на лицата, първоначално избрани като инспектори; и iii) в контекста на тази система за обучение не са предвидени процедури и критерии за оценка на ученика, нито окончателен изпит за удостоверение на неговата годност, след завършването на самия курс на обучение.
  9. Дали съгласно разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003, която предвижда, че извършващият прегледи персонал трябва да разполага с „длъжност със съответните отговорности“, йерархичната позиция съставлява императивно условие за издаване на лиценз за инспектор, в смисъл, че е необходимо да е заемал висока длъжност по време на предходната дейност, или горепосочената разпоредба на Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува, в светлината и на разпоредба АМС М.В.902, буква б), точка 3 от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA, в смисъл че след първоначалния подбор на едно лице като инспектор следва на същото да се предостави в рамките на компетентния орган за преглед на летателната годност на въздухоплавателните средства длъжност, която включва правомощието да подписва от името на същия орган.

10. Ако горепосочената разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към регламента трябва да се тълкува във втория смисъл, дали съгласно текста ѝ може да се приеме, че съответства на Регламента разпоредба на националното право, която предвижда, че лицензирането на инспектора се извършва в края на неговото теоретично и практическо обучение, момент, от който насетне той може да извършва прегледи за летателна годност на въздухоплавателни средства, като подписва еднолично документите относно прегледа и обвързва компетентния орган.

11. Все в случай, че разпоредба М.Б.902, буква б), точка 4 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към Регламент № 2042/2003 трябва да се тълкува във втория представен по-горе смисъл, дали е в съответствие с нея национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която счита само за предимство, за първоначално подбрания персонал като инспектор по летателна годност, изискването за предходно повишение „в по-високи степени“ и поемането на отговорността за работилница за техническо обслужване на въздухоплавателни средства.

12. Дали съгласно Регламент № 2042/2003, който не урежда дали и при какви условия лицата, които преди неговото влизане в сила са изпълнявали задачи по преглед на летателната годност на въздухоплавателните средства, присъщи за инспектор, имат право да продължат да изпълняват тези задачи и след влизането в сила на посочения регламент, националният законодател е бил длъжен да предвиди, че лицата, които към момента на влизането в сила на посочения регламент (или евентуално преди това) са изпълнявали тези функции, трябва автоматично да бъдат лицензирани отново като инспектори, без да бъдат подлагани на предварителна процедура за подбор и оценка, или Регламент № 2042/2003, чиято цел е да подобри безопасността на авиационните оператори, а не да урежда професионалните права на работниците на компетентния орган на държавата членка за извършване на прегледите за летателна годност на въздухоплавателните средства, трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки имат просто възможност, ако преценят за уместно, да продължат да назначават като инспектори по прегледи за летателна годност на въздухоплавателните средства лицата, които са изпълнявали тези функции преди влизането в сила на посочения регламент, въпреки че тези лица не отговарят на изискванията, които той налага, а също така и в светлината на предвиденото в това отношение в разпоредба М.В.902, буква б), точка 4 от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA.

13. Ако бъде установено, че съгласно Регламент № 2042/2003 държавите членки са длъжни отново да лицензират автоматично като инспектори, без процедура за подбор, лицата, които са изпълнявали тези функции преди влизането в сила на посочения регламент, дали е съвместима с последния национална разпоредба като разглежданата в конкретния случай, която предвижда, че за да бъдат лицензирани отново като инспектори, тези лица трябва да са изпълнявали фактически задачите на инспектор не към момента на влизане в сила на посочения регламент, а към последващия момент на влизане в сила на въпросната национална разпоредба.

Иск, предявен на 9 юни 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-293/11)

(2011/C 232/33)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и C. Soulay)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като е приложила специален режим за туристическите агенти в областта на ДДС в случаите, когато туристическите услуги се продават лице, различно от пътуващото лице, Република Гърция не е изпълнила задълженията са по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Режимът на туристическите агенти се прилага единствено към услугите, предоставяни директно на пътуващите лица, в съответствие с текста на Директивата на повечето езици. Дори текстът на английски език, в който терминът „клиент“ („customer“) се използва само веднъж, не би имал смисъл ако не се отнасяше единствено до пътуващите лица. Същият извод произтича от прочит на всички свързани разпоредби („системно тълкуване“). И историческо тълкуване води до същия извод, тъй като Директивата за ДДС единствено кодифицира Шеста директива, без да изменя съдържанието ѝ. Що се отнася до телеологическото тълкуване, от значение е, че да не се допуска двойно облагане на туристическите агенти от някои държави членки (с изключване на приспадането в случай на разширено прилагане на режима на туристическите агенти). Отделна държава членка не може да заобиколи това ограничение на Директивата, без да е налице официално изменение в текста на последната.

⁽¹⁾ ОВ L 347, 11.12.2006 г.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 10 юни 2011 г. — Италианска република/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-295/11)

(2011/C 232/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Calmieri и S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Ответник: Съвет на Европейския съюз